DANIŞTAY VERGİ DAVA DAİRELERİ KURULU

KARARLAR BÜLTENİ

Sayı:46

22/04/2026 tarihli
Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulu Gündemi

Kararlar Bülteni Danıştay Vergi Dava Daireleri Kurulu tetkik hâkimleri tarafından içtihadın takibi amacıyla hazırlanmakta olup bağlayıcılığı bulunmamaktadır.

1- VDDK, E:2024/990, K:2026/280, 22/04/2026

(213 sayılı Vergi Usul Kanunu, Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No:538), düzenleyici işlem, internet ortamında yayımlanan ilanlar, düzenleme yapma yetkisi, yer sağlayıcı, sürekli bilgi verme yükümlülüğü)

Özet: 213 sayılı Kanun'un mükerrer 257. maddesine 7061 sayılı Kanun ile eklenen (7) numaralı bendin 7524 sayılı Kanun ile değiştirilmeden önceki hâlinde bildirim verme yükümlülüğü kapsamında Maliye Bakanlığının düzenleme yapma yetkisinin, hizmet sağlayıcı ve aracı hizmet sağlayıcı sıfatını haiz olanlar ile sınırlı olmasına karşın, Kanun'da açıkça yetki verilmeyen yer sağlayıcılar yönünden de geçerli olacak şekilde düzenlemeler içeren dava konusu Tebliğ'in ilgili kısımlarında hukuka uygunluk bulunmadığı

2- VDDK, E:2024/1002, K:2026/278, 22/04/2026

(Elektronik tebligat, Anayasa Mahkemesinin iptal kararının uyuşmazlığa etkisi, mükellefiyetin terkini)

Özet:

i. Dava konusu düzenlemenin dayanağı 213 sayılı Kanun'un 107/A maddesinin üçüncü fıkrasında yer alan *"...tebliğe elverişli elektronik adres kullanma zorunluluğu getirmeye ve kendisine elektronik ortamda tebliğ yapılacakları ve elektronik tebliğe ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye..."* şeklindeki ibarelerin Anayasa Mahkemesinin 15/01/2026 tarih ve E:2025/94, K:2026/11 sayılı kararıyla iptal edilmiş olması karşısında, söz konusu iptal kararının, Resmî Gazete'de yayımlandığı tarih itibarıyla derdest olan dava konusu uyuşmazlığa etkisinin değerlendirilmesinin gerektiği

ii. Bu itibarla, Anayasa Mahkemesinin anılan iptal kararının işbu uyuşmazlığa etkisi değerlendirilmek suretiyle yeniden bir karar verilmek üzere davanın reddi yolundaki Daire kararının bozulması gerektiği hakkında

3- VDDK, E:2025/27, K:2026/7, 22/04/2026

(2576 sayılı Bölge İdare Mahkemeleri, İdare Mahkemeleri ve Vergi Mahkemelerinin Kuruluşu ve Görevleri Hakkında Kanun, aykırılığın giderilmesi istemi, "213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 153/A maddesine göre takip edilecek mükellefler" kapsamına alınma işlemi, icrailik, kanun yolu, kesinlik, istemin reddi)

Özet:

i. Anayasa Mahkemesinin, 27/03/2025 tarih ve E:2024/189, K:2025/83 sayılı kararı ile 2577 sayılı Kanun'un 6545 sayılı Kanun'un 19. maddesiyle değiştirilen 45. maddesinin (6) numaralı fıkrasının birinci cümlesini "istinaf başvurusunun kısmen veya tümden kabulü hali" yönünden iptal etmiş olması göz önünde bulundurulduğunda, parasal bir tutar içermeyen işlemlerin dava konusu edildiği uyuşmazlıklarda vergi mahkemesince verilen kararlara yöneltilen istinaf istemlerinin tümden reddine dair kararların kesin nitelikte olduğu, istinaf isteminin tümden kabulü sonrasında bölge idare mahkemesi vergi dava dairesince uyuşmazlığın esası veya ilk inceleme konuları hakkında verilen kararların ise kesin nitelik arz etmediği ve temyiz kanun yoluna tabi olduğu, istinaf isteminin kısmen reddi, kısmen kabulüne dair kararlar yönünden ise kararın istemin reddine dair hüküm fıkrasının kesin nitelikte olduğu, istemin kabulüne dair hüküm fıkrasının ise temyiz kanun yoluna tabi olduğu sonucuna ulaşıldığı

ii. Aykırılığın giderilmesi istemine konu kararların ilişkin olduğu uyuşmazlıkların, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 153/A maddesine göre takip edilecek mükellefler kapsamına alınmaya dair işlemlerin iptali istemiyle açılan davalara ilişkin olduğu ve parasal bir tutar içermediği

iii. Diğer taraftan, söz konusu uyuşmazlıklarda Bölge İdare Mahkemesi Vergi Dava Dairelerince istinaf istemleri hakkında verilen kararların, Anayasa Mahkemesinin anılan kararının yürürlüğe girdiği tarihten sonra verilmiş kararlar olduğu

iv. İstanbul Bölge İdare Mahkemesi 3. Vergi Dava Dairesince, dava konusu işlemin iptali yolundaki vergi mahkemesi kararına davalı tarafından yöneltilen istinaf isteminin reddedildiği

v. Ankara Bölge İdare Mahkemesi 4. Vergi Dava Dairesince ise, dava konusu işlemin iptali yolundaki vergi mahkemesi kararına davalı tarafından yöneltilen istinaf istemi tümden kabul edilerek anılan kararın kaldırıldığı ve davanın incelenmeksizin reddine karar verildiği

vi. Yukarıda yer verilen açıklamalar çerçevesinde İstanbul Bölge İdare Mahkemesi 3. Vergi Dava Dairesince verilen kararın kesin nitelikte olduğu, Ankara Bölge İdare Mahkemesi 4. Vergi Dava Dairesince verilen kararın ise temyiz kanun yoluna tabi olduğunun anlaşıldığı

vii. Bu durumda, istinaf incelemesi sonucunda verilen ve kesin nitelikte olan bir kararla yine istinaf merciinin, temyiz incelemesine tabi olan ve dolayısıyla kesin nitelikte bulunmayan kararı arasında mevcut olduğu belirtilen aykırılığın, 2576 sayılı Kanun'un 3/C maddesinin (4) numaralı fıkrasının (c) işaretli bendi kapsamında giderilmesine hukuken olanak bulunmadığı sonucuna varıldığı

4- VDDK, E:2025/33, K:2026/279, 22/04/2026

(Elektronik tebligat, Anayasa Mahkemesi, iptal kararı, davanın süreaşımı nedeniyle reddi kararı)

Özet:

i. Anayasa Mahkemesince iptal hükmünün yürürlüğe girmesinin ileri bir tarihe bırakılmasının, yasama organına yeni düzenleme yapması için süre tanınması ve doğabilecek hukuki boşluğun önlenmesi amacına yönelik olduğu, bu nedenle, iptal kararının yürürlük tarihinin ertelenmiş olmasının, Anayasa'ya aykırılığı saptanan bir kanun hükmünün, derdest davalarda uygulanmasına imkân vermediği, aksi yöndeki bir kabulün, Anayasa'nın bağlayıcılığı ve üstünlüğü ile hukuk devleti ilkesiyle bağdaşmayacağı

ii. Anayasa'nın 152. maddesinin üçüncü fıkrası ile 153. maddesinin son fıkrası dikkate alındığında somut norm denetimi yolunun işletilmesi suretiyle yapılan başvuru neticesinde verilen iptal kararının, kararın Resmî Gazete'de yayımlandığı tarih itibarıyla derdest olan ve Anayasa'ya aykırılık iddiasının ileri sürüldüğü uyuşmazlık bakımından uygulanacağında tereddüt bulunmadığı, ancak bu kararın etkisinin, sadece Anayasa'ya aykırılık iddiasının ileri sürüldüğü uyuşmazlıkla sınırlı olmadığı, iptal kararının Resmî Gazete'de yayımlandığı tarih itibarıyla derdest olan tüm uyuşmazlıklar yönünden de geçerli olduğunun değerlendirildiği

iii. Zira, iptal edilen kural uyarınca kazanılmış hakların ortadan kaldırılmasına yol açacak sonuçların önlenmesi amacıyla kabul edilen Anayasa Mahkemesinin iptal kararının geçmişe etkili sonuç doğurmayacağı ilkesinin, Anayasa'ya aykırı bulunarak iptal edilen kuralın uygulanmasına ilişkin idari işlemin hukuka aykırı olduğu iddiasıyla iptali istemiyle açılan ve hâlen görülmekte olan davalarda da

uygulanacağının kabulünün hukuk devleti ve Anayasa'nın üstünlüğü ilkeleriyle bağdaştırılamayacağı, dolayısıyla Anayasa Mahkemesinin iptal kararının geçmişe yürümezliği ilkesine dayanarak iptal kararının Resmî Gazete'de yayımlandığı tarihte derdest olan diğer davalarda idari işlemin dayanağı kuralın iptal edilmiş olduğuna ilişkin hukuki durum görmezden gelinerek hüküm verilemeyeceği

iv. Bu durumda, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu'nun 107/A maddesinin üçüncü fıkrasının, Anayasa Mahkemesinin 15/01/2026 tarih ve E:2025/94, K:2026/11 sayılı kararıyla iptal *edilen "...tebliğe elverişli elektronik adres kullanma zorunluluğu getirmeye ve kendisine elektronik ortamda tebliğ yapılacakları ve elektronik tebliğe ilişkin diğer usul ve esasları belirlemeye..."* şeklindeki kuralına dayanılarak bu karardan önce açılmış ve bakılmakta olan işbu uyuşmazlıkta karar verilmesinin mümkün olmadığı

v. Bu itibarla, uyuşmazlığa konu olayın gerçekleştiği koşullar bağlamında, 213 sayılı Kanun'un 107/A maddesinin üçüncü fıkrasının söz konusu bölümünün Anayasa Mahkemesince iptal edilmiş olması, davacının yargılamanın önceki aşamalarında ileri sürdüğü elektronik tebligat sistemine dâhil olma yönünde bir başvurusunun bulunmadığı iddiasının aksini ispatlayacak herhangi bir belgenin idarece dosyaya sunulmamış olması ve davacıya 08/04/2019 tarihinde elektronik ortamda gönderilen ve 13/04/2019 tarihinde tebliğ edilmiş sayılan tebligattan davacının 14/12/2019 tarihine kadar haberdar olmadığının sabit olması karşısında, Vergi Usul Kanunu Genel Tebliği (Sıra No: 456) düzenlemelerine dayanılarak dava konusu 28/01/2019 tarih ve 1 ila 5 takip numaralı ödeme emirlerinin elektronik ortamda usulüne uygun bir şekilde tebliğ edildiğinin kabul edilmesi ve bu tebligata dava açma süresini başlatan bir sonuç bağlanması hukuken mümkün olmadığı

Bu nedenlerle, davacı tarafından dava dilekçesinde dava konusu 28/01/2019 tarih ve 1 ila 5 takip numaralı ödeme emirlerinin öğrenildiği tarih olarak belirtilen 14/12/2019 tarihinden itibaren on beş gün içinde açılan davanın süresi içinde açıldığı sonucuna varıldığından, uyuşmazlığın esası incelenmek suretiyle karar verilmesinin gerektiği

5- VDDK, E:2024/854, K:2026/283, 22/04/2026

(2575 sayılı Danıştay Kanunu, 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu, bozma kararı, ısrar)

Özet: Bölge idare mahkemesince, bozulan kararında yer alan daha önce temyiz denetimine tabi tutulmuş hukuki nedenler ve gerekçeden farklı bir gerekçeyle ısrar

kararı verildiği, maddi uyuşmazlıkla ilgili doğru belirlemeler de içermeyen bu gerekçe daha önce temyiz kanun yolu denetimine tabi tutulmadığından bozma kararı üzerine verilen bu kararın ısrar kararı mahiyetinde olmadığı

6- VDDK, E:2024/906, K:2026/286, 22/04/2026

(213 sayılı Vergi Usul Kanunu, tebliğ edilecek evrakın ikinci kez tebligata çıkarılması, tebligat pusulası, muhatabın kapısına yapıştırma, tebliğ alındısına konulan şerhin içeriği)

Özet:

i. Uyuşmazlıkta, ödeme emrinin dayanağı ihbarnameler, davacının adres kayıt sisteminde bulunan yerleşim yeri adresine ikinci defa tebliğe çıkarıldığında, tebliğ alındısı üzerine tebligat pusulasının kapıya yapıştırıldığına ilişkin herhangi bir şerh düşülmediği

ii. 213 sayılı Kanun'un 7061 sayılı Kanun'un 17. maddesiyle değişik 102. maddesinin beşinci fıkrası uyarınca, Anayasa Mahkemesinin 22/09/2021 tarih ve E:2021/37, K:2021/63 sayılı kararında da vurgulandığı üzere, posta memuru tarafından tebligat işleminin her aşamasında şerh ve imza yoluyla anılan fıkrada belirtilen usule uygun hareket edildiğinin kayıt altına alınmasının zorunlu olduğu

iii. Bu durumda, tebliğ alındısı üzerine tebligat pusulasının kapıya yapıştırıldığına ilişkin şerh düşülmediğinden, dava konusu ödeme emrinin dayanağı ihbarnamelerin, 213 sayılı Kanun'un 7061 sayılı Kanun'un 17. maddesiyle değişik 102. maddesinin beşinci fıkrasında öngörülen usule uygun olarak tebliğ edilmediği

Bu itibarla, her ne kadar ısrar kararında, dava dosyasına ibraz edilen tebligat pusulasının idarede kalan nüshasının "tebliğ evrakının gönderildiği idareden alınabileceği" yönündeki ibareyi içermemesi ve bu durumun posta memuru tarafından tebliğ alındısı üzerine şerh edilip imzalanmaması birlikte değerlendirilerek dava konusu ödeme emrinin dayanağı ihbarnamelerin tebliğinin usulüne aykırı olduğu sonucuna ulaşılmış ise de, tebliğ alındısı üzerine tebligat pusulasının kapıya yapıştırıldığına ilişkin şerhin düşülmemesi nedeniyle söz konusu ihbarnamelerin 213 sayılı Kanun'un 7061 sayılı Kanun'un 17. maddesiyle değişik 102. maddesinin beşinci fıkrasında öngörülen usule uygun olarak tebliğ edilmediği anlaşıldığından, ısrar kararında sonucu itibarıyla hukuka aykırılık bulunmadığı

7- VDDK, E:2024/1118, K:2026/288, 22/04/2026

(213 sayılı Vergi Usul Kanunu, münasip süre, tebligat)

Özet: Tebliğ evrakının, muhatabın adreste bulunamamasından sonra aynı adrese ikinci kez tebliğe çıkarılması için idari makam tarafından tayin edilecek münasip sürenin belirlenmesinde, 213 sayılı Kanun'un 14. maddesinin ikinci fıkrasında düzenlenen idari sürelere yönelik kuralın dikkate alınması gerektiği ve idari makam tarafından belirlenen münasip sürenin on beş günden az olamayacağı

8- VDDK, E:2025/95, K:2026/296, 22/04/2026

(6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun, 2004 sayılı İcra ve İflas Kanunu, kanuni temsilci, ödeme emri, konkordato, geçici mühlet, kesin mühlet)

Özet: İcra ve İflas Kanunu'nun 294. maddesinin birinci fıkrasında yer alan, kesin mühlet içinde borçlu aleyhine 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun'a göre yapılan takipler de dâhil olmak üzere hiçbir takip yapılamayacağı ve evvelce başlamış takiplerin duracağı şeklindeki düzenleme gereğince, mühlet boyunca konkordato sürecindeki borçlu hakkında hiçbir takip yapılamayacağı, mühlet verilmesinden evvelce yapılan takiplerin durmasından sonraki aşamaya geçilemeyeceği, dolayısıyla bu durumun dava konusu ödeme emirlerinin iptalini gerektirmeyeceği

9- VDDK, E:2024/748, K:2026/289, 22/04/2026

(2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu, 6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun, kanuni temsilci, ödeme emri, tüzel kişiliğin sona ermesi, tarhiyat aşamasında dava konusu edilen vergiler, (2) No.lu ihbarname)

Özet:

i. Bir şirket hakkında hukuki varlığı sona ermeden önce tahakkuk etmiş bir borç bulunması şartıyla şirket adına ödeme emri düzenlenmesine dahi gerek olmaksızın kanuni temsilcinin sorumluğuna gidilebileceğinden uyuşmazlığın çözümü için söz konusu alacağın şirket yönünden tahakkuk edip etmediğinin belirlenmesinin önem arz ettiği

ii. Şirket adına düzenlenen ihbarnamenin tebliği üzerine dava konusu edilmekle içeriği vergi ve cezanın tahsil işlemleri 2577 sayılı Kanun'un 27. maddesinin (4) numaralı fıkrası gereğince durmakla birlikte bu davada davanın reddi yolunda verilen kararın, yargılama aşamasında ve kararın verildiği tarihte tüzel kişiliği devam eden şirket hakkında hüküm ifade edeceği

iii. Bu suretle tahakkuk eden vergi ve cezanın tahsili aşamasına geçilebileceğinden ve şirket hakkında ödeme emri düzenlenmesi ve tebliğ edilmesine gerek olmaksızın kanuni temsilci hakkında cebren takibat yapılabileceğinden, temyize konu kararın anılan hüküm fıkrasında hukuka uygunluk bulunmadığı

10- VDDK, E:2024/932, K:2026/306, 22/04/2026

(6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun, ödeme emri, şirket ortağı, tahsil edilemeyeceği anlaşılan alacak)

Özet:

i. Limited şirket ortaklarının şirket borcundan dolayı takip edilebilmesi için öncelikle usulüne uygun olarak asıl borçlu şirket hakkında kesinleşmiş bir vergi borcunun bulunması ve usulüne uygun tüm takip yollarının tüketilmesine karşın borcun tüzel kişiliğin mal varlığından tamamen veya kısmen alınamadığının açıkça ortaya konulmasının gerektiği

ii. Uyuşmazlıkta, asıl borçlu şirkete ait araç üzerinde çeşitli vergi dairesi müdürlükleri ile icra müdürlüklerinin haciz şerhlerinin bulunduğunun anlaşıldığı

iii. Bu durum karşısında, kamu alacağının asıl borçlu şirketten tahsili olanağı bulunmadığı anlaşıldığından, davacının söz konusu kamu alacağından ortak sıfatıyla sorumluluğu değerlendirilerek ulaşılacak sonuca göre yeniden karar verilmek üzere temyiz istemine konu kararın bozulması gerektiği

11- VDDK, E:2024/934, K:2026/300, 22/04/2026

(6183 sayılı Amme Alacaklarının Tahsil Usulü Hakkında Kanun, 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu, ödeme emri, limited şirket ortağı, geçici verginin üç katı tutarında kesilen vergi ziyaı cezasının verginin iki katına isabet eden kısmının tahsili, "borcum yoktur" iddiası, yargı kararlarının istikrar kazanması)

Özet:

i. 193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu'nun mükerrer 120. maddesinin dördüncü fıkrasına göre kesinleşmekle birlikte mahsup dönemi geçmiş olması nedeniyle terkin

edilmesi gereken geçici vergi üzerinden ceza tahsil edilmesi zorunlu ise de geçici verginin yıllık vergiye mahsuben peşin alınan bir vergi olması ve bu vergi nedeniyle yol açılan vergi kaybından dolayı verginin bir katı tutarında vergi ziyaı cezası uygulanması gerektiği hususunun yargı kararlarıyla istikrarlı hâle geldiği

ii. Bu nedenle ödeme emirlerinin, geçici vergilerin üç katı tutarında kesilen vergi ziyaı cezalarının vergilerin bir katını aşan kısımlarının hukuka aykırılığı iddiasının, 6183 sayılı Kanun'un 58. maddesinde yer alan "borcum yoktur" iddiası kapsamında değerlendirilmesi gerektiği

12- VDDK, E:2024/825, K:2026/285, 22/04/2026

(213 sayılı Vergi Usul Kanunu, 3065 sayılı Katma Değer Vergisi Kanunu, ihracat teslimleri nedeniyle yüklenilen ve indirim konusu yapılamayan katma değer vergisinin iadesi talebi, düzeltme ve şikâyet başvurusu)

Özet:

i. 213 sayılı Kanun'nda yer alan düzenlemeler uyarınca, düzeltme ve şikâyet yoluna başvurulabilmesi için vergiye müteallik hesaplarda veya vergilendirmede yapılan hatalar yüzünden haksız yere fazla veya eksik vergi istenmesi veya alınması gerektiği, haksız yere fazla veya eksik vergi istenmesi veya alınmasının ise yürürlükteki mevzuat hükümlerine aykırı olarak işlem tesis edilmesi hâlinde mümkün olduğu,

ii. 3065 sayılı Kanun'da öngörülen sistemin bir sonucu olarak katma değer vergisi iade alacağının bulunması, haksız yere fazla vergi alındığı anlamına gelmeyeceği gibi bu durumda yürürlükteki mevzuat hükmüne aykırı olarak işlem tesis edildiğinden de söz edilemeyeceği, belirtilen hususlar dikkate alındığında, katma değer vergisi iade taleplerine ilişkin uyuşmazlıkların düzeltme ve şikâyet yoluna konu edilmesine imkân bulunmadığı,

iii. Uyuşmazlıkta, dava dilekçesinde, hasım olarak … Vergi Dairesi Başkanlığının (… Vergi Dairesi Müdürlüğü) gösterildiği ve davalı idarenin iade talebinin reddine ilişkin işleminin iptali istemiyle dava açıldığının belirtildiği, buna rağmen, Vergi Mahkemesi ve Bölge İdare Mahkemesi Vergi Dava Dairesince, katma değer vergisinin iadesi talebiyle Gelir İdaresi Başkanlığına yapılan şikâyet başvurusunun reddine dair işlemin iptali istemiyle dava açıldığı kabul edilerek Gelir İdaresi Başkanlığı husumetiyle karar verildiği,

iv. Bu durumda, iade talebinin reddine ilişkin vergi dairesi işleminin iptali istemiyle dava açıldığı dikkate alınarak … Defterdarlığı (… Vergi Dairesi Müdürlüğü) husumetiyle yapılacak yargılamada uyuşmazlığın esası incelenmek suretiyle yeniden bir karar verilmek üzere ısrar kararının bozulması gerektiği

13- VDDK, E:2024/984, K:2026/302, 22/04/2026

(2464 sayılı Belediye Gelirleri Kanunu, ilan ve reklam vergisi, yoklama fişi)

Özet:

i. Davalı idarece tarhiyata dayanak teşkil eden tutanakların, davacı şirket tarafından, daha önce belediyelerine yapılan, ilan ve reklam konulan yerlere ve metrekarelerine ilişkin bildirimler esas alınarak 410 noktada inceleme elemanlarınca tespit edilip oluşturulduğunun belirtildiği

ii. Hayatın olağan akışına göre her bir noktada şirket temsilcisinin hazır bulunmasının beklenemeyeceği ve yoklama fişine bağlanan bu tespit tutanaklarının, Adana ilinin yüzlerce mahallesini ilgilendirdiğinden, aynı yoklama fişlerine muhtar veya zabıt kuvvetinin imza atmasının imkânsız olduğu, bu nedenle üç bölgede ve 410 noktada tespit edilen hususların, yoklama fişleriyle toplu olarak tutanak altına alındığı ve tutanakların inceleme elemanlarınca imzalandığı

iii. Bu durum dikkate alındığında, dosyada bulunan CD içerisinde ilan ve reklam yapılan yerlerin ve alanların metrekaresinin yer aldığı tespit tutanaklarının, davacının bildirimleri doğrultusunda, yer ve alanlar dikkate alınarak incelenmek suretiyle bir karar verilmesi gerektiği

iv. Bu nedenle, dava konusu tarhiyata dayanak teşkil eden yoklama fişlerinin nerede ve hangi tarihte yapılan tespitler doğrultusunda tanzim edildiği, dava konusu verginin ilişkin olduğu reklam unsurlarının ebatları ve bulunduğu yer hususunda açık ve somut olarak tespit yapılmadığı gibi davacı şirketin yetkilisinin yoklama esnasında hazır bulunmadığının tutanak altına alınmadığı ve tutanağın polis, jandarma, muhtar veya ihtiyar heyetinden birine de imzalatılmadığı gerekçesiyle cezalı tarhiyatta uygunluk bulunmadığı gerekçesiyle verilen kararın bozulması gerektiği

14- VDDK, E:2024/1005, K:2026/303, 22/04/2026

(2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Kanunu, 213 sayılı Vergi Usul Kanunu, 488 sayılı Damga Vergisi Kanunu, vergi hatalarının düzeltilmesi, damga vergisi, birden fazla kişi tarafından imza edilen kâğıt, ehliyet)

Özet:

i. Davacı tarafından, arsa payı (kat) karşılığı inşaat sözleşmesi üzerinden ödenen damga vergisinin, inşaat yapılacak alanın riskli alan olarak ilan edilmesi nedeniyle 6306 sayılı Afet Riski Altındaki Alanların Dönüştürülmesi Hakkında Kanun uyarınca anılan sözleşmeden damga vergisi alınmaması gerektiğinden bahisle iadesi talebiyle yapılan düzeltme başvurusunun reddi üzerine yapılan şikâyet başvurusunun reddine dair işlemin iptali ve ödenen damga vergisinin hesaplanacak yasal faiziyle birlikte iadesi istemiyle dava açıldığı

ii. Uyuşmazlıkta, davacı şirketle … Anonim Şirketi arasında arsa payı (kat) karşılığı inşaat sözleşmesinin imzalandığı, sözleşmenin diğeri tarafı olan şirketçe verilen damga vergisi beyannamesi üzerine damga vergisi tahakkuk ettiği, anılan şirket tarafından davacı adına düzenlenen belgede de ödenecek damga vergisinin davacının hesabına borç kaydedildiğinin belirtildiği

iii. Damga vergisine konu sözleşmeyi imzalaması nedeniyle davacının bu verginin mükellefi olduğu, sözleşmenin tarafı ve dolayısıyla damga vergisinin diğer mükellefi olan şirketçe beyanname verilmesi üzerine damga vergisi tahakkuk etmiş olup ödenecek olan tutarın davacı şirketin hesabına borç olarak kaydedildiği

iv. Bu kapsamda, birden fazla kişi tarafından imza edilen kâğıtlara ait vergilerin tamamından imza edenlerin müteselsilen sorumlu olduğu dikkate alındığında, davacının dava konusu işleme karşı dava açma ehliyetinin bulunduğu

15- VDDK, E:2024/1104, K:2026/299, 22/04/2026

(4458 sayılı Gümrük Kanunu, geri verme veya kaldırma, itiraz, ikinci başvuru, yeniden dava açma hakkı)

Özet: Uyuşmazlıkta, fazladan ödendiği iddia edilen gümrük ve katma değer vergilerinin geri verilmesi istemiyle yapılan ilk başvurunun reddedilmesi üzerine, davacı tarafından 4458 sayılı Gümrük Kanunu'nun 242. maddesi uyarınca süresi içinde yapılacak itirazın reddine dair işlemin iptali istemiyle dava açılması gerekirken, bu yapılmaksızın bir yıldan daha uzun bir süre sonra yeniden geri verme prosedürünün işletilmeye çalışıldığı, bölge müdürlüğünce de bu durum nazara

alınarak davacının talebi hakkında yapılacak herhangi bir işlem bulunmadığı yönünde işlem tesis edildiği, bu durumda, ikinci kez yapılan başvuruya istinaden alınan karara vaki itiraz üzerine tesis edilen işlemin davacıya yeni bir dava açma hakkı vermeyeceği

16- VDDK, E:2024/960, K:2026/304, 22/04/2026

(193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu, vergiye uyumlu mükellef, indirim, şartlar, kanuni süresinden sonra verilen beyanname)

Özet:

i. Uyuşmazlıkta, kanuni süresinden sonra verilmiş olsa da verilen beyanname üzerine herhangi bir özel tüketim vergisinin tahakkuk etmediği

ii. Nitekim, ilgili mevzuatta, kanuni süresinden sonra düzeltme amacıyla veya pişmanlıkla verilen beyannamelerin dahi vergi indirimine ilişkin şartın ihlali sayılmayacağı; vergi aslı (vergi cezaları ile ferî alacaklar dâhil) 1.000,00 TL ve altında vadesi geçmiş borcun bulunmasının dahi vergi indirimine ilişkin şartların ihlali anlamına gelmeyeceği kurallarına yer verildiği

iii. Tahakkuk eden damga vergisinin de vergi indiriminden faydalanmaya engel oluşturmayacağı ve davacının geç beyanname vermesindeki amacının vergi kaybına sebebiyet vermek olmadığı dikkate alındığında, ödenecek verginin çıkmadığı bir beyannamenin geç verilmesi dışında diğer bütün vergisel yükümlülüklerini süresinde yerine getiren davacının vergi indiriminden faydalandırılmamasının, düzenlemenin amacına ters düşeceği

iv. Bu nedenle, dava konusu işlemde ve temyize konu kararda hukuka uygunluk görülmediği

17- VDDK, E:2024/859, K:2026/310, 22/04/2026

(4458 sayılı Gümrük Kanunu, transit rejim, gümrük yükümlülüğü, müşterek ve müteselsil sorumlu, taşıyıcı)

Özet: Transit beyannamede davacının taşıyıcı olduğu yönünde herhangi bir ibarenin bulunmadığı olayda, BİLGE sisteminde "Muhafaza Kara Kapıları Taşıt Takip Programı" üzerinden yapılan sorgulamaya göre eşyayı taşıyan aracın davacı adına

kayıtlı olduğu ve bu nedenle taşıyıcı konumundaki davacının sorumlu sıfatını haiz olduğu sonucuna varıldığından, uyuşmazlığın esası diğer yönlerden incelenerek transit rejim hükümlerinin ihlal edilip edilmediğinin tespit edilmesi, ihlalin varlığı hâlinde de tahakkuk tutarlarının değerlendirilmesi suretiyle yeniden karar verilmesi gerektiği

18- VDDK, E:2024/1050, K:2026/309, 22/04/2026

(213 sayılı Vergi Usul Kanunu, ihbarname, tekerrür, esasa etkili şekil hatası)

Özet: İhbarname içeriğinden vergi ve ceza tutarlarının karşılaştırılması suretiyle tarh edilen vergi üzerinden kesilen vergi ziya cezasının tekerrür hükmü uygulanarak yüzde elli oranında artırıldığının anlaşıldığı, davalı idarenin savunma dilekçesinde tekerrür hükmünün uygulandığının belirtildiği, davacının bu bilgiye gerek ihbarname içeriğinden gerek yargılama sırasında ulaşabildiği dikkate alındığında, vergi ziyaı cezası yönünden ihbarnamede tekerrür hükmünün uygulandığına dair ifadeye yer verilmemesinin, 213 sayılı Kanun'un 108. maddesinde öngörüldüğü üzere esasa etkili bir şekil hatası olmadığı

19- VDDK, E:2024/754, K:2026/308, 22/04/2026

(6802 sayılı Gider Vergileri Kanunu, banka ve sigorta muameleleri vergisi, matrah, POS cihazı, tefecilik)

Özet:

i. Dosyanın incelenmesinden, hakkında düzenlenen vergi tekniği raporu ile davacının, yasal defterlerinde yer alan faaliyet kârı esas alınarak belirlenen gerçek faaliyetinin dışında 5.698.697,38 TL tutarında özel matrah şekline tabi işlemlerde matraha dahil olmayan faaliyet geliri olduğunun tespit edildiği, ilgili dönemde *"653. Komisyon Giderleri Hesabı"* toplamının 5.939,12 TL tutarında olduğu ve davacının beyanı da dikkate alındığında bu tutar dışında komisyon ödemesi olmadığının anlaşıldığı

ii. POS cihazlarının kullanımından kaynaklanan banka komisyon giderlerinin matrahın hesaplanmasında dikkate alınması suretiyle karar verilmesinin icap ettiği gerekçesiyle verilen bozma kararına istinaden verilen temyize konu kararda, tutarı tespit edilen banka komisyon giderleri ile davacının elde ettiği belirtilen faiz gelirleri

göz önünde bulundurularak, önceki bozma kararında belirtilen esaslar doğrultusunda yeniden yapılacak inceleme ile matrahın hukuka uygunluğunun denetlenmesi gerektiğinden, bu hususta herhangi bir değerlendirme yapılmaksızın cezalı tarhiyatın kaldırılması yolunda verilen kararda hukuka uygunluk bulunmadığı

20- VDDK, E:2024/1116, K:2026/311, 22/04/2026

(193 sayılı Gelir Vergisi Kanunu, gayrimenkul satışı, değer artışı kazancı, yeterli tespit bulunup bulunmadığı)

Özet:

i. Uyuşmazlıkta, 16/04/2012 tarihinde iktisap edilen taşınmazların 25/06/2012 tarihinde elden çıkarıldığının ihtilafsız olduğu, bu anlamda değer artışı kazancı için kanunda aranan süre koşulunun gerçekleştiği

ii. Öte yandan, davalı idarece, dosyaya da ibraz edilen "GİB İntranet Gayrimenkul Alanları Sorgulama" ekran çıktılarından görüldüğü üzere taşınmazların, toplam 437.000,00 TL bedelle satın alınıp toplam 1.975.020,00 TL bedelle satıldığının da ortaya konulduğu

iii. Davacı tarafından ise gerçek satın alma bedelinin tapuda gösterilen bedel olmadığına dair ispat edici hukuken geçerli bir bilgi ve belge sunulmadığı

iv. Bu durumda, taşınmazların iktisap edildiği tarihten itibaren beş yıl içerisinde elden çıkarıldığı görüldüğünden, elde edilen kazancın değer artışı kazancı olarak vergilendirilmesinde hukuka aykırılık bulunmadığı

21- VDDK, E:2024/1003, K:2026/307, 22/04/2026

(4760 sayılı Özel Tüketim Vergisi Kanunu, belgesiz akaryakıt alımı, kaydi envanter)

Özet: Uyuşmazlıkta, inceleme elemanınca, kaydi envanter incelemesi neticesinde tespit edilen dönem sonu stok fazlası motorinin, yasal fire veya genleşme miktarını aşan kısmının belgesiz akaryakıt alımından kaynaklandığının kabulü için (iklim şartları, rafineriye uzaklık, stokta bekleme süresi, istasyonun rakımı ve istasyonda kullanılan teknoloji gibi hususlarda) yeterli inceleme ve araştırmanın yapılmadığı, dolayısıyla, anılan motorinin faturasız mal alımından kaynaklandığı kabul edilmek suretiyle gerçekleştirilen cezalı tarhiyatın eksik ve yetersiz incelemeye dayalı olduğu

22- VDDK, E:2024/828, K:2026/313, 22/04/2026

(213 sayılı Vergi Usul Kanunu, özel usulsüzlük cezası, ödemelerin tevsiki)

Özet:

i. Davacının uyuşmazlık konusu dönemde düzenlediği faturaların gerçek bir teslim ya da ifaya dayalı olmadığı hususundaki tespitlerin yeterli olmadığı ve bu nedenle hakkında yapılan cezalı tarhiyatların hukuka aykırı olduğu hususunun kesinleşmiş yargı kararıyla ortaya konulduğu

ii. Ancak dava konusu özel usulsüzlük cezasının, davacı tarafından gerçekleştirilen teslim ve ifalara ilişkin tahsilatların değil, davacıya gerçekleştirilen teslim ve ifalarla ilgili ödemelerin banka, benzeri finans kurumları veya posta idarelerince düzenlenen belgelerle tevsik edilmesi zorunluluğuna davacı tarafından uyulmadığı yönündeki tespite dayanarak kesildiğinin anlaşıldığı

iii. Bu nedenle dava konusu cezanın hukuka uygunluğunun değerlendirilmesinde … Anonim Şirketi ile … Anonim Şirketi tarafından düzenlenen faturaların gerçek bir emtia teslimi ya da hizmet ifasına dayalı olmadığının tespitine yönelik olarak düzenlenen vergi tekniği raporlarının incelenmesi, bu inceleme sonucunda anılan teslim ve ifaların gerçek bir işleme dayalı olduğu sonucuna ulaşılması hâlinde dava dilekçesine eklenen ödeme belgelerinin değerlendirilmesi suretiyle uyuşmazlığın esasının çözüme ulaştırılmasının gerektiği

23- VDDK, E:2024/1017, K:2026/318, 22/04/2026

(213 sayılı Vergi Usul Kanunu, tüzel kişiliği devam eden şirket, gerçek bir emtia teslimi ve hizmet ifasına dayanmayan fatura, kanuni temsilci, adi ortaklık, mükellefiyet kaydı)

Özet:

i. Davacı ve B.B. tarafından adi ortaklık şeklinde … Limited Şirketi üzerinden gerçek bir emtia teslimi veya hizmet ifasına dayanmayan fatura düzenlemek suretiyle komisyon geliri elde edildiğinden bahisle anılan şirket hakkında düzenlenen vergi tekniği raporuna istinaden sevk edildiği takdir komisyonunca tespit edilen matrahlar üzerinden davacı adına resen tarh edilen gelir vergisi, geçici vergiler ile vergilerin üç katı tutarında kesilen vergi ziyaı cezalarının kaldırılması istemiyle davanın açıldığı

ii. Dava dosyasının incelenmesinden, şirket adına düzenlenen vergi tekniği raporunda, davacının şirket kanuni temsilcisi olduğu, davacı tarafından B.B.'ye banka ve fatura alım-satım işlemleri için vekâlet verildiği, şirket hesabına yatan paraların B.B.

tarafından çekildiği ve B.B.'nin sahibi ve yetkili olduğu firma hakkındaki vergi tekniği raporunda da sahte fatura düzenlediğinin tespit edildiğinin anlaşıldığı

iii. Ayrıca, şirket tarafından davacının şahsi banka hesaplarının kullanıldığı ve kendisine para transferleri yapıldığı, karşı tespitlerde şirketin muhasebecisi Y.M. ile muhatap olunduğunun beyan edildiği, şirket çalışanlarının B.B. ve Y.M.'yi tanıdıkları, Y.M.'nin muhasebeciliğini yaptığı mükellefler hakkında sahte fatura düzenleme yönünden olumsuz tespitler bulunduğunun saptandığı

iv. Bu tespitlerden hareketle, kanuni temsilci olan davacı ile şirket dışından B.B.'nin birlikte sahte fatura düzenleme faaliyetini organize ettiği, şirketin muhasebecisi olan Y.M.'nin ise bu faaliyete iştirak ettiği sonucuna varılarak davacı ile B.B. adına eşit hisseli adi ortaklık tesis edilip davaya konu cezalı tarhiyatların yapıldığı

v. 213 sayılı Kanun'un 3. maddesi uyarınca vergiyi doğuran olay ve bu olaya ilişkin muamelelerin gerçek mahiyetinin esas olduğu dikkate alındığında, uyuşmazlıkta komisyon gelirinin gerçekte B.B. ve davacı tarafından elde edildiği ve sahte fatura düzenleme faaliyetinin bu kişilerce birlikte yürütüldüğü, dolayısıyla cezalı tarhiyatın salt kanuni temsilcilik sıfatına dayanmadığı sonucuna ulaşıldığı

vi. Bu yöndeki ısrar hükmünde hukuka aykırılık bulunmadığı